

Майбутній фахівець сільськогосподарського виробництва повинен знати, вміти і, головне, реалізувати свої професійні навички на практиці. Сучасний фахівець повинен бути загартованою, фізично культурною людиною. Поетапно організована інноваційна система фізичного виховання з використанням нетрадиційних форм та методів фізичного виховання та різних технологій забезпечує досягнення цієї мети.

Література:

1. Миронова Г. Л., Джолиев И. М., Каримов Н. М. Формирование культуры личности выпускника аграрного университета с использованием средств физической культуры и спорта // Аграрный вестник Урала. 2013. № 9. С. 71–73.
2. Москаленко Н. Педагогічні інновації у фізичному вихованні / Наталія Москаленко // Спортивний вісник Придніпров'я. - 2009. - №1. - С.19-22.
3. Лясота Т. І. Інноваційні підходи та засоби фізичної культури / Лясота Тетяна Іванівна // Актуальні проблеми фізичної культури, спорту та здоров'я людини: Матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, 5-6 листопада 2015 р. – Чернівці, 2015. – С. 197–200.
4. Ульянова І. С. Нові інноваційні технології у фізичному вихованні школярів // Молодий вчений. - 2015. - №10.1. - С. 42-49. - URL <https://moluch.ru/archive/90/18693/>.

УДК 37.014.24

Гнатів З.Я.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ОСВІТИ: ПРИКЛАДИ ВЗАЄМОПРОЦЕСІВ

The strategic priority of Ukraine's foreign policy is to join the European Union. At the present stage, fundamental changes occur both in European higher education and in the domestic one. We emphasize the importance of researching the processes taking place in the field of international educational cooperation and give some examples in the context of the problem under study.

Стратегічним пріоритетним напрямом зовнішньої політики України є входження до Європейського Союзу. На сучасному етапі кардинальні зміни відбуваються як в Європейській вищій освіті, так і у вітчизняній. Ми підкреслюємо увагу на важливості досліджень процесів, що відбуваються в сфері міжнародного освітнього співробітництва та наводимо деякі приклади в контексті досліджуваної проблеми.

Тема європейської інтеграції, підготовлена історичним ходом розвитку нашої держави, знаходиться в центрі уваги всього суспільства в цілому та вітчизняних науковців зокрема, адже український етнос завжди був органічною складовою європейської спільноти. Освітні проблеми, досягнення та перспективи розвитку в цьому контексті досліджують В.Андрущенко, М.Згуровський, В.Кремінь, В.Огнев'юк, А.Сбруєва, В.Ткаченко, М.Михальченко, Т.Фініков, М.Дебич, С.Калашнікова, А.Бойко, С.Курбатов, Г.Калінічева, Н.Скотна, Ф.Ващук, І.Павлюк та багато інших.

Пошук альтернативних шляхів європейської освітньої інтеграції, хоч постає в першу чергу перед освітянами країни, проте є суспільною проблемою, взаємозумовленою розвитком освіти та культури та парадигмою розвитку суспільства. Чітке розуміння результатів сучасних реформ, збереження власної гідності, усвідомлення важливості формування власного соціального інтелекту, панорамність мислення – ефективний шлях до реалізації мети людського буття в майбутньому.

В Україні проводиться інтенсивна політика, спрямована на зміну системи вищої освіти оперта на нормативну базу у вигляді Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», Угоди про асоціацію України з ЄС, а також законів «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про освіту» та «Про вищу освіту». Починаючи з 2005 року в Україні тривають зміни вищої освіти. Створюються нові освітні інститути (Державна служба якості освіти України (ДСЯО), Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти (НАЗЯВО), освітній омбудсмен). Станом на 2018 рік 26 українських університетів є членами Європейської асоціації університетів. Проводяться різноманітні освітні програми, тренінги, конференції, семінари тощо.

За підтримки проекту Європейської Комісії розвитку професійно-технічної освіти (EU4Skills) відбувається підготовка до створення багатопрофільних Центрів досконалості, які допоможуть «перезавантажити» усю систему підготовки фахівців та змінити підходи до управління закладами, формування освітніх програм та використання обладнання. Зокрема, 21 березня 2019 року Європейський Союз та Європейський фонд освіти спільно з Міністерством освіти і науки України розпочали п'ятий раунд Туринського процесу в Україні з метою аналізу в 2019-2020 роках реформи професійної освіти. Туринський процес також підтримує Програму ЄС «EU4Skills: кращі навички для сучасної України», яку запуснуть найближчим часом. ЄС та його держави-члени Німеччина та Фінляндія повинні надати 58 мільйонів євро в межах цієї програми для підтримки розробки професійних та освітніх стандартів з урахуванням потреб ринку праці, розробки нових навчальних програм, перепідготовки вчителів та управлінського персоналу в Україні, підвищення привабливості професійної освіти та модернізації інфраструктури професійної освіти (навчальних закладів). Україна є однією з чотирьох країн, що є сусідами з ЄС, які реалізують Туринський процес на регіональному та національному рівнях. Нові можливості Torino Process 5.0 спрямовані на: розвиток людського капіталу, включаючи всі рівні освіти, а не тільки професійну освіту і навчання; підвищену увагу до важливих для політики висновків; і більш відкрита і гнучка структура аналізу і звітності [1].

Унікальний майданчик для комплексної рефлексії над різними аспектами об'єднувальних процесів на європейському континенті та місця у них Української держави створив мультидисциплінарний характер конференції «Європейські інтеграційні процеси у XXI столітті: ключові тенденції, основні виклики та нові можливості», яка відбулась 26-27 березня 2018 р. в Києві та участь у якій взяли понад 80 дослідників з України, Великої Британії, Італії, Канади, Макао (Китай) та Німеччини. Це вже друга конференція, що є частиною академічних ініціатив Української асоціації викладачів і дослідників європейської інтеграції, які спрямовані для подальшої консолідації дослідницької спільноти у сфері Європейських Студій в Україні. Новою ініціативою Асоціації стало започаткування публікації мультидисциплінарного «Українського Щорічника Європейських

інтеграційних студій», який дозволить на сторінках одного академічного видання висвітлювати результати досліджень українських науковців з різних аспектів євроінтеграційної тематики та краще популяризувати академічний доробок Європейських Студій в Україні.

Для того щоб орієнтуватися в сучасній ситуації, проблемах, перспективах освіти, її реформування, міжнародного освітнього співробітництва тощо, потрібно, звичайно, тримати руку на пульсі та брати активну участь у різноманітних освітніх заходах, шукати можливості взаємодії, знати свої права. Зокрема, 25 березня 2019 року ОБСЄ в Україні та студія онлайн-освіти EdEra запустили новий проект - онлайн-курс «Права людини в освітньому просторі», який орієнтований на вчителів, методистів, освітніх управлінців, зокрема, директорів, а також батьків і всіх охочих. Курс має на меті сприяти кращому розумінню таких ключових аспектів, як: сутність та еволюцію концепції прав людини; перелік прав кожної людини та особливості прав дитини; умови обмеження прав та їхнє гарантування державою; права учасників освітнього процесу, зокрема в інтернеті; ідею навчального закладу, дружнього до дитини; стан дотримання прав у закладі освіти; механізми захисту прав в Україні [2].

Отже, оновлення у сфері освіти, зовнішня та внутрішня комунікації, розробка нових програм, стандартів тощо знаходяться на часі сучасного суспільного прогресу. Яким буде наше майбутнє значним чином залежить від кожного з нас, нашого внутрішнього світу, наших взаємовідносин з людьми та світом, бачень та уподобань, культури та освіченості, прагнень до самовдосконалення, де коловними критеріями завжди повинні виступати такі категорії як «любов», «повага», «взаєморозуміння», «турбота», «краса» тощо.

Література:

1. Нові можливості Torino Process 5.0 [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: http://www.euroosvita.net/index.php/?category=1&id=5994&poll_ident=1
2. Права людини в освітньому просторі [Електронний ресурс]. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EDERA_OSCE+HRE101+2019/about

УДК[378.015.31:159.9.018.2]:811.111

Г.Ю.Гриженко

ЗАНЯТТЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЯК БАЗА РОЗВИТКУ НАВИЧОК КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ

Спілкування – це одна з базових потреб особистості. Володіння мистецтвом слова — одна з умов для досягнення успіху у багатьох професіях. Наша свідомість не зводиться лише до слів, але донести до людей свої думки, емоції та почуття ми можемо тільки у формі слова. Слово виражає наше самовизначення серед собі подібних, формує відносини між людьми. Мова фіксує наші знання про навколишній світ і дає змогу виразити ставлення до нього. Вона є основним засобом спілкування людей. У сучасній філософії та лінгвофілософії з'явився напрям комунікативної філософії. Його ідея — так звана ідеальна комунікація.